

Kdor želi, kako oznanilo v *dokladni list* natisniti in Novicam perdjati, plača za vsako verstico z navadnimi srednjimi čerkami 4 kr., če oznanilo le enkrat natisniti da; dvakrat 5 kr. trikrat pa 6 kr. J. Blaznik.

Oznanila

c. k. deželni pogravarstva.

Št. 4687. Razglas (48.) (1)

c. k. ilirskiga pogravarstva, s katerim se narviksi sklep od 30. rožnika 1842 zastran državni-ga kôpa premogov (Steinkohlen) ob veljavnost dene.

Njih Velicastvo so z narviksim sklepam, danim v Olomucu 15. svečana 1849 zastran državni-ga kôpa premogov ukazali:

- a) de posebne pooblastenja, ktere so po sklepu od 30. rožnika 1842 državnim kôpam (Schür-fungen) premogov dane, prihodnjič za take der-žavne dela več ne veljajo, ampak de imajo tim-več z vsakim drugim rudokopstvom enake pra-vice in de se ima pred gorniskimi sodnijami enako z njimi ravnati;
- b) de se imajo temu naspróti državni premogo-kôpi, kateri že obstojé, in kateri so pod var-stvam sklepa od 30. rožnika 1842 začeti, z gorniskimi pismi zavarovani, tadaj po gorniš-kih pravicah državi pridobljeni biti, če ravno še niso gotovi (findig) postali, zavoljo mnogo-tere koristi, ktera iz tako posebitiga narodni-ga zaklada očitnimu blagru izvira, od v to po-klicanih gospósk nadaljevati in de imajo za nje posebne po sklepu od 30. rožnika 1842 dane pooblastenja še dalje veljati;
- c) de se ima vsaka pritožba, ktere privatni gôr-niki zavoljo krotanja njih že pridobljenih gôr-niskih pravic po državnih premogokopstvih storiti imajo, od na državne stroške poslanih komisarjev na mestu pregledati in zastran tega to storiti, kar se v varstvo privatniga gorni-štva pravično in dobro skaže.

Te pravila se dajo po sklepu c. k. minister-stva za deželno omiko in gornišstvo od 21. p. m. št. 190 sploh na znanje.

V Ljubljani 5. sušca 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni pogravar.

Št. 4059. Razglas (46.) (1)

c. k. ilirskiga pogravarstva. — De se sploš-na vzajemnost (Verkehr), kolikor je po obstojé-kih okolišinah mogoče, v novič olajša, je ministerstvo za kupčijstvo, obertnost in očitne zidarije v ras-méri portov c. k. pošt preméno naredilo, de se ima po 1. malim travnu 1849 od prostiga lista (pisma) za daljavo od več ko 10 do 30 milj 6 kraj-carjev porto plačevati, ko se sedaj to porto od daljave od 10 do 20 milj térja.

To se da po sklepu gori imenovaniga minister-stva od 14. svečana t. l. št. 137 s tem opominjem sploh na znanje, de druge naprave ukaza denar-stviniga ministerstva od 4. véliciga travna 1848 št. 245 D. M., razglašene z pogravarstvinim raz-glasam od 9. véliciga travna 1848 št. 11008 pri starim ostanejo.

V Ljubljani 28. svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni pogravar.

Št. 3726. Razglas (47.) (1)

c. k. ilirskiga pogravarstva. — Po ukazu visociga denarstviniga ministerstva od 6. svečana t. l. št. 35277/1645 se sledéče sploh na znanje da:

V polajšanje vzajemnosti (Verkehr) se vse navedéno blagó, navestenje nej se zgodi zakajkoli, od doslej zapovedane stavbe k vradnijam (vmesnim vradnijam), ki so ob cesti k vradnii, h kateri je blagó navedeno, oprosté ali sfrajajo, če so pisma zastran tega blaga po iménstvu in miri colne tari-fe za vpeljevanje blaga storjene, tode veljajo tu-kaj sledéče izjémbe:

- 1) Blaga, ki se samo po postavah za prečuvanje notranje vzajemnosti (zavoljo kontroliranja bla-ga) od ene vradnije na drugo navéde, tudi ta-krat ni treba k vmésnim vradnijam staviti, če pismo ni po iménstvu in miri vpeljavné colne tarife storjeno.
- 2) Blagó, ki se skózi pelje, mora vselej zavoljo vradnijških opravil, ki so v §. 158 colniga in državno samoprodajstviniga réda zapovedane, se k tisti colnii postaviti, ktera je na poti, po kateri ima blagó iti, nesredkama pred izstopno vradnijo.
- 3) Blagó, ktero gre na vzéti poti memo vmésnih colnij, ni oprosteno od stavbe k colni vradnii ali harmici, ki je v vmésni colnii postavljena,
- 4) Tudi blagó se mora k izstopnim in vstopnim vradnijam postaviti, ktero znotraj colno linijo dotikajočo vzajemnost od kakiga znotraj ktere po morju, ptujih deželah ali v colni okraj nevezetih deželah ločene pokrajne h ka-ki vradnii v drugo pokrajno iti ima.
- 5) Pravila, kako se je zaderžati, kadar se nave-deno blagó naklada ali preklada, kadar se dru-ga pot vzame ali se pri vožnji kaj naključí, se s pričijočo postavo ne premené.

V Ljubljani 19. svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni pogravar.

Št. 3675. Razglas (44.) (1)

c. k. ilirskiga pogravarstva. — Zastran štem-pelnov za sojno izročitev očitnih obligacij v za-pušbi umerliga nošenih.

Zastran vprašanja: ali se ima štempelj za sojno izročitev (gerichtliche Einantwortung) za-pušbe ali za odrajtbo pupilarniga ali kuratelniga premoženja (§§. 55. in 66. patenta zastran štem-pelnov od léta 1840) po vrednosti števila ali ti-stočasne veljavnosti očitnih obligacij ravnati, je visoko c. k. denarstviniga ministerstvo v poménu s c. k. ministerstvom pravice z ukazam od 15. pro-sénca t. l. št. 41503/1825 naznanilo, de se imajo očitne obligacije v imenovanih zadévkah po njihni tistočasni veljavnosti (kursu) prerajtati, in sicer, če se ima premoženje po kakim odmertim izročiti, po veljavnosti, ktero je obligacija v dnévu njegove smerti iméla, če se ima pa pupilarno (otročje) ali kuratélno premoženje odrajtati, po veljavnosti tistiga dné, v katerim se odrajtba premoženja ukaže. Ako bi pa v imenovanih dnévih nikakoršne stave veljavnosti (Coursnotirung) ne bilo, se ima veljav-nost po poslednjim dnévu prerajtati.

To se da po dopisu c. k. štajarsko-ilirske karmenalne oskerbnije od 10. svečana t. l. št. 1152 sploh na znanje.

V Ljubljani 18. svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavar.

Št. 4587. **R a z g l a s** (41.) (2)

c. k. ilirskiga poglavárstva.

Zastran prepovedi ogerskih bankovcov.

S pogledam na §. 14 statút avstrijske narodne banke od 1. maliga serpana 1841, po katerim ima ta banka, dokler nji podeljeno narvikši pooblastenje terpi, v vsih cesarskih deželah le ona sama pravico bankovce narejati in izdajati, se po sklepu ministerstva na znanje da, de se bankovci, ktere je ogersko puntarsko vladarstvo med ljudstvo razdalo, ne sicer v življenji in ne v očitnih kasah prejémati ne smejo, de je prepovedano, jih razdajati in z njimi plačevati, in de se imajo, ako se taki bankovci kje najdejo, posestnikam odvzeti in bližnji cesarski kasi odrajtati, ktera jih ima državni centralni kasi v vkončavje poslati.

To se da po ukazu visociga denarstviniga ministerstva od 24. svečana 1849 št. 2281 sploh na znanje.

V Ljubljani 1. sušca 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavar.

Št. 3808. **Razglas** (34.) (2)

c. k. ilirskiga poglavárstva.

Zastran izdajbe 25,000,000 gold. v tri percentnih kasnih navestenjih po 1000, 500, 100 in 50 gold.

Z narvikšim sklépam od 8. prosénca 1849 so Njih veličastvo sklep državniga zbora od 3. ravno tistiga méscia poterdili in visoko denarstveno ministerstvo je oblast dobilo, zaobrestljive državne liste izdati, de se posebne državne potrebe opravijo.

Po tej oblasti je visoko denarstveno ministerstvo s sklepam od 6. t. m. št. 1524/D. M. 25 milionev gold. v tri percentnih kasnih navestenjih v zneskih od 1000, 500, 100 in 50 gold. izdati sklenilo.

Te navestenja (Anweisungen) se bodo na Dunaju pri državni centralni kasi in pri pooblasteni avstrijski narodni banki, v deželah pa pri deželnih plačilnicah (Zahlämtern) in pri banknih podružnicah izdajale.

Posestniki téh navestenj imajo dobiček, de se navestenja, kadar kdo hoče, popolnoma in z obrestmi vred pri vsih očitnih kasah, kakor tudi pri narodni banki kakor plačila prejé majo, ali pa pri državni centralni kasi, pri deželnih plačilnicah in pri kasah narodne banke z gotovimi denarji izplačujejo.

Pri ravno téh kasah se tudi, razun takrat, ko se navestenje kakor plačilo da, ali z gotovimi denarji izplača, obresti po željenji tudi že po preteklim pollétu gotovo plačajo. Obresti pa, ki od dné spiska, t. j. od 1. prosénca 1849, tečejo, mora posestnik navéstenja na zadnji strani tega za vsak dan prerajtani kasi, ktera jih izdaja, poverniti ali pa v dobro pripisati. Temu nasproti se imajo pa tudi tistim posestnikam navéstenj, kteri kako navéstenje v zameno ali namest plačila pri kaki dajo, do dneva oddatbe nabrane obresti poverniti ali v dobro pripisati.

Če kdo želi, se dajo v polajšanje razpošilja-

nja in v zamenjevanje navestenj tudi déli navestenj po 25 gold., in 10 gold.; za ktere se pa le celolétne obresti plačujejo, razun če se navestenja namest plačila ali pa gotove zaméne prejémajo.

Sicer pa zamorejo kazne navestenja tudi kakor plačila na državne dolgove, ali kakor poročni denar (kavcion) služiti, ki se ima v prid kake očitne denarnice dati.

Kakošne podobe so te navestenja, se pri plačilnicah v Ljubljani in Celjovcu, dalje pri kresijah in kresijskih plačilnicah kakor tudi pri kantonskih gosposkah vidijo.

Te pravila se s pristavkam očitno naznanijo, de so se te navestenja pri državni centralni kasi 12. t. m. začéle izdajati; dan, kadaj jih bo začela pooblastena avstrijska narodna banka izdajati, se bo posebej na znanje dal.

V Ljubljani 22. svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavar.

Št. 4588 **Oznanilo** (40.) (2)

c. k. ilirskiga poglavárstva.

Zastran spregledbe kazni ali štrafinge tistih, ki so se rekrutiranju odtég nili, in pri sadanjim rekrutiranji svojo dolžnost spolnijo.

Po postavi zastran rekrutiranja se imajo tisti, ki se rekrutiranju odtégnejo, po zapovedi v vojašino vzéti. To odmèrjenje kazni je v novim provizornim patentu zastran rekrutiranja od 5. grudna 1848 v svoji veljavnosti ohranjeno in po §. 12 tega patenta se imajo tisti, ki se rekrutiranju odtégnejo v namen zapovedniga vzétja v vojašinov klasni list Nr. 1 postaviti.

De se pa tistim, ki so se poprejšnjim rekrutiranjem bégama odtegnili in se zdaj ne upajo iz strahú pred postavljenó kaznijo nazaj verniti, vernitev k dolžnosti po tolaživnih napravah nove postave olajša, je visoko ministerstvo notranjih oprav v poméni z visokim vojnim ministerstvom po ukazu od 26. p. m. št. 1119 to le sklenilo:

1) Tistim, ki so se kakimu poprejšnjimu rekrutiranju zoper dolžnost odtegnili in potém še niso v vojašino vzéti bili, se popolnoma odpušenje vsih štrafing in hudih nasledkov prigotovi, ktere so po postavi rekrutiranjim ubežnikam naklonjene, če pri sedanjim rekrutiranju svojo dolžnost dopolnijo.

Nimajo se tadaj v klasni list Nr. 1 enako takim postaviti, ki se imajo po postavi v vojašino vzéti, ampak v naslednje liste 2, 3 ali 4, v ktere grejo po njih starosti ali zavoljo družih okoljnost.

2) Vse obravnave in preiskovanje zavoljo ubežnosti od rekrutiranja, ktere se na kako rekrutiranje pred sedanjim nanašijo, so odpravljene, ako se ubežniki sadanjimu rekrutiranju podveržejo.

3) Te dobrote pa tistih ne zadénejo, kteri so, de bi vojašini odšli, sami se poškodovali. — Te zadenata §§. 161 in 162 II. dela splošnih strahovavnih bukev brez milosti.

V Ljubljani 3. sušca 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavar.

Št. 4113. **Razglas** (39.) (2)

c. k. ilirskiga poglavárstva.

Zastran odrajtovanja 1 gold. 30 krajc. daca od

eniga čistiga centa soli iz solnije v Halu kupljene in čez tiroljsko mejo prodane.

Z narvikšim sklepam od 10. maliga travna 1848 od Nj. veličastva privoljeno ponižanje solne cene pri solni v Halu od 5 gold. na 3 gold 30 krajc. od centa je po imenovanim nar vikšim sklepu razložno razodeta volja Nj. veličastva in dobrota, ktera je samo tiroljski in forarlberški deželi naklonjena in torej samo njo zadéne.

Iz tega sledí, de se z ozíram na pravila § 436 colniga in deržavno-samoprodajstviniga reda, potem §§. 318 in 319 colne strahovavne postave sol, ki je v halski solni na Tiroljskim za izjemano ponižano ceno 3 gold. 30 krajc. od centa kupljena, ne smé čez méjo tiroljske in forarlberške dežele v druge kraje cesarstva voziti.

Le zavoljo tega, de so bile morde nekte na tiroljski meji ležeče pokrajne cesarstva sol doslej iz Tiroljskiga dobivati navajene bile, so sol, ki je tam kupljena, s to pogodbo čez mejo voziti privolili, de se pri zato posebej odločenih sodnijah, en goldinar in trideset krajcarjev daca od eniga centa netto odrajta.

To pravilo samo tiste soli ne zadéva, ktero soséske Lesaške doline in Štalniga kantona na zgornjim Koroškim po prvni ceni od 3 gold. 30 krajc. po posebnim narvikšim privoljenji iz halske solnije dobivajo.

C. k. deželni pogravarstvu na Tiroljskim je naročeno, se s kameralnim administratorjem, kterimu je to tudi ob enim naznanjeno, zastran krajev, po kterih se tiroljska sol proti odrajtovanju imenovaniga solniga daca voziti ima, in zastran časa, od kadaj ima to pravilo začeti veljati, popred poméniti in potém razglase po postavi napraviti.

To se da po ukazu visociga c. k. denarstviniga ministerstva od 18. svečana 1849 št. 4736 sploh na snanje.

V Ljubljani 25. svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavár.

št. 27932. **R a z g l a s** (31.) (3)
c. k. ilirskiga poglavárstva.

Kér je dac za iz Ogerskiga ali Horvaškiga na Štajarsko ali v Ilirijo pripeljano sol le pobótanje (zglihanje) solne cene, kakoršna v colni zvézi obstoji, v horvaško-slovenskim kraljestvu pa je ondašnji kup za 1 gold. 23 krajc. ponižan, se mora dac, ki je bil v colni tarifi od léta 1838 za sol v colnih zalogah v Réki in Bukarih kupljeno in s priménnimi boléti razkazan, na 1 gold. 16 krajc. postavljen, za ravno toliko povikšati in se ima od dné tega razglasa z 2 gold. 39 krajc. od čistiga centa prejémati.

To se na prošnjo c. k. štajarsko-ilirskiga kameralniga oskerbnístva od 27. listopada 1848 št. 10820 in 19. t. m. št. 1639, kakor tudi po naravnim ukazu visociga denarstviniga ministerstva od 13. t. m. št. 3801 sploh na znanje da.

V Ljubljani 18. svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavár.

št. 3254. **Razglas** (28.) (3)

Na zaprašanje, kako bi nekadanji posestniki žlahtniga rodú zavoljo tega, ker so posestniki kaviga zemljiša, pravice iskati zamogli, od vojašine ali soldašine izjeti biti, je visoko ministerstvo no-

tranjih oprav z ukazam od 5. t. m., š. 581, to le bolj natanjko določilo;

Ker v novim patentu zastran rekrutiranja od 5. grudna, p. l. dosedanje oprostenje od dolžnosti vojak biti razun unih, ki gospodo žlahtniga rodú zadevajo, niso odpravljene bile, ni dvomiti ali cvibljati, de tistim žlahtnim, ktere kaka druga vpoprejšnjih postavah zastran rekrutiranja postavljenih pogodb oprostjenja od vojašine kakor žlahtnost zadene, tudi zdaj ni treba, se rekrutiranju podvreči. Taka pogodba je posestvu gospodarstva, ktero je v djanju v posestvu. S pogledam na to pogodbo oprostjenja ni nič razložka, ali je zadevni posestnik iz med nekadanjih grajšakov ali kmetijskiga stanú. Ta pogodba je pa vunder po postavi, z dvornim ukazam od 3. kozoperska 1822 št. 27383 razglašeni je takrat tukaj, če pravi posestnik z lastnim prizadevanjem, z lastnimi rokami zemljiše, ktero mora precej veliko biti, obdeljuje.

To se po ukazu visociga ministerstva od 5 t. m. št. 580 sploh na znanje da.

Od c. k. deželniga predsednistva.

V Ljubljani 12. svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavár.

št. 9927/1649. **Razglasilo** (27.) (3)

c. k. primorsko-dalmatinsko-kameralne vikši oskerbnije vsim nji podložnim gosposkam, uradnijam in finančnim stražam.

(Zastran naprave cesarskiga prodajstva soli v Volóski)

De zamorejo prebivavci izhodniga istrijanskiga primorja in kvarnerskih otokov za čas sadanjih okoljšin belo istrijansko sol, kolikor jo potrebujejo, ložeje dobivati, je c. k. primorsko-dalmatinsko-kameralna vikši oskerbnija z upanjem, de bo visoko c. k. ministerstvo denarstva to naredbo privolilo, sklenilo: v Volóski prodajstvo take soli do pét in dvajset funtov napraviti in to tam postavljenimu c. k. minitnemu uradništvu izročiti.

Po postavi postavljena cena, po kteri se bo sol tukaj prodajala, znese tri gold. štirideset in sedem krajc. za cent, če bi za rabo v istrijanskim colnim okrogji ali na kvarnerskih otokih — in pet goldinarjev petdesét in štiri krajcarje srebra, če je za vožnjo v c. k. colno poglavarstvo avstrijanskih ilirskih dežel namenjena,

Prodajstvo se v Voloski začne 20. grudna 1848.

S tem dnevam se tudi ob enim doslej izjema pripušeno dopeljevanje soli iz unanjih dežel v primorsko colno poglavarstvo z odrajtevanjem postavljeniga plačila za skladanje čisto odpravi.

V Terstu 25. listopada 1848.

Franc Spurny,

c. k. pravi dvorni in kameralni colni opravnik.

Fr. V. Šmichausen,

c. k. kameralni posvetovavec.

št. 3704. **R a z g l a s** (32.) (3)

c. k. ilirskiga poglavárstva.

Zastran prejémbe solniga daca na tiroljski meji pri vžitno-štiberskih uradnijah v Krizantnu, Mavtuu, v Kotih (Winklern) in Logovim (Luggau).

Z ukazam visociga denarstviniga ministerstva od 22. prosenca 1849 št. 90 je za tiroljsko sol, ki v druge dežele gre, in ktere cena je po narvikšim sklepu od 10. maliga travna 1848 od 5 gold. na 3 gold. 30 krajc. za cent ponižana bila,

za vlago od 1 gold. 30 krajc. (eniga goldinarja, 30 krajc. srebra) od čistiga centa zapovedana.

Ta dac se začne prejemati z 20 t. m. pri koroških vžitno-štiberskih uradnih v Krizantnu, Mavtnu, v Kotih in v Logovim, katerim je že to od zadevne gospóske naznanjeno.

To se da na prošnjo c. k. štajarsko-ilirskiga zedinjeniga katedralniga vikšiga oskerbništva na znanje, de se vsak vé po tém ravnati.

V Ljubljani 20. svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavár.

Mnogoverstne oznanila.

(45.) 14 Štacijonov (1)

Kristusoviga terpljenja

je pri podpisanim bukvarji v Ljubljani na prodaj, ki so po 16 palcov visoki, široki pa po 11 in pol; zrisal jih je A. Vogler, v kamen vrezal pa Valois. Krasno malani, s firnežem prevlečeni, v ličnih lesenih obodih (romih) in s pozlačenimi okrajiki in enakimi križčiki tokó lepó okinčeni, de zamorejo lep kinč vsaki cerkvi biti. Cena vsih 14 štacijonov skupej je 65 goldinarjev v srebru.

Razun tega se da še na znanje, de, če bi jih hotel kdo viditi, mu posamezne štacijone tudi na dom pošlemo, če nam bo le porok, de nam jih ne bo poškodval, in de nam jih bo kmali nazaj poslal! —

J. Giontini,
bukvar.

(49.) Eniga učenca in eniga hlapca, (1)

ktera krajnsko in nemško znata, vzame po verlih pogodbah tukajšnji bukvar J. Giontini v svojo bukvarnico, in sicer perviga v uk bukvo prodaje, družiga pa v službe. Kdor zeli v imenovano bukvarnico v eni ali drugi lastnosti v službo priti, naj se za tó pri bukvarji oglasi.

(50.) Ena družina želi nekej njiv, pa tudi snožet v (1) Šmartinski fari pod Šmarno goro, ali pa v njeni bližnji okolici kupiti; kdor bi kej takiga prodati hotel, nej se pri fajmoštru imenovane fare oglasi. M. K.

(37.) Prodaja drevés in sémena. (2)

Na vertu kmetijske družbe na Poljanah v Ljubljani so na prodaj murbne drevésca:

létno	po pol kr. alisto drevésic za	gold.	40 kr.
dvelétno	1 " " " " " "	1	30
trilétno	2 " " " " " "	3	10
štirilétno	4 " " " " " "	6	20
pétlétne	6 " " " " " "	9	30
šestlétne	8 " " " " " "	12	40
sedemlétne	10 " " " " " "	16	—

Tudi murbniga sémena je lot po 20 krajc. na prodaj.

Kmetijska družba ima tudi visoke jagmeta (Piramidenpappeln) mnoge starosti in velikosti in posebne lepôte po 6 do 20 krajc. na prodaj.

Naročila naj se napovéjo v pisarnici kmetijske družbe v Salendrovih ulicah pod šte. 195, ali pa na njenim vertu na Poljanah pod šte. 46 pri dohtarju Strupitu.

Odbor kmetijske družbe v Ljubljani.

(43.) Cépi žlahnih jabelk in hrušk. (2)

Kdor si hoče to spomlad žlahnih jabelk in hrušk cepiti, dobi pri meni brez plačila cépe naslednjih plemén.

I. Jabelka:

No. 1. Turški kalvilar, No. 2. Amaljin jesenski kalvilar, No. 3. karminni kalvilar, No. 4. beli avgustni kalvilar, No. 5. poljsko vinsko jabelko, No. 6. nemški gulderlin ali štucelj, No. 7. Fromov pisani malinčar, No. 8. Virginski Rožčar, No. 9. Frankno jabelko, No. 10. Tulpno jabelko, No. 11. Zofijno sladko jabelko, No. 12. Cesar Aleksander rusovski, No. 13. Angležki Cahški rambur, ali liberna, No. 14. Princeznik, No. 15. Pepinc Kerinov, No. 16. Welingtonovo jabelko, No. 17. Dominiske ali božje jabelko, No. 18. beli zimski tófelj, No. 19. poletni rumeni kosmač, No. 20. Berlinski kosmač, 21. Marcipanski kosmač, No. 22. Antiljski beli kosmač, No. 23. velikomuhati rudečo-rujavi kosmač, No. 24. Karpentinov kosmač, No. 25. cimetni kosmač, No. 26. Maškonov terdi rumeni kosmač, No. 27. plošnjati kosmač, No. 28. Kraljevi kosmač, No. 29. Nierov kosmač, No. 30. zimski plošnjati pisani Kosmač, No. 31. Angležki špitalski kosmač, No. 32. rudečkasti kosmač, No. 33. rujavi jesenski kosmač, No. 34. Slovézni kosmač, No. 35. Holandski rudeči Belfler, No. 36. zimski rumeni Štetinar, No. 37. jesenski pisani sladkelj.

II. Hruške:

No. 1. Jesenska bela puternica, No. 2. Salcburgarca, No. 3. poletna Dehantovka, No. 4. Tiroljska citronka, No. 5. Buggiova bergamonta, No. 6. dolgorecljata zimska pastirka, No. 7. francozka sladka muškateljca, No. 8. zimska Bergamota, No. 9. Zlatinka, No. 10. jesenska rudečo-rujava puternica, No. 11. poletna muškateljca, No. 12. Neapolitanska kraljeva.

Ferdinand J. Šmidt,

v Šiški nad Ljubljano „pri Kovaču“.

(33.) Pri Leop. Kremžerji, bukvozezu v Ljubljani (2) je té dni na svitlo prišel, v starim pravopisu:

Pot svetiga Križa,

od slovečiga P. Leonarda od Porto Mavricio, iz ojist. reda sv. Franciška razložen.

Ako so kake bukvice že kadaj pobožnim slovenskim bravcam in bravkam dopadle, takó si upamo reči, de jim bodo gotovo tudi te všeč. — Olepšane so s 14. takó krasnimi podobami iz Kristusoviga terpljenja, de še nismo takó lepih v slovenskih bukvah nikjer narajmali.

Razun križeviga pota je v téh bukvicah tudi: Viža polna pobožnosti sv. Mašo slišati. Jutranja molitev. Tri pesme pri križevim potu in več družih lepih molitev.

Cena téh bukvic v usnjatim herbtu je 24 krajc., v usnji vezane in nekaj pozlačene veljajo 30 krajc., v usnji, pozlačene in z zlatim obrezkam pa 50 krajcarjev dobriga denarja.

(22.) Oznanilo. (2)

Dobra cerkvena ura je v Vodiški fari pri Šinkov turnam na prodaj; četertinke (firtelce) ne bije, in se dobi za 40 gold., in podpisani je za 2 leta porok.

G. P. urar.